

Komentár evanjelia na piatok po 4. velkonočnej nedeli: Ježiš, cesta a vzor pre putujúceho

Komentár na piatok po 4. velkonočnej nedeli. „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“. Ježiš otvoril cestu, ktorá vedie do Neba, a pripravil nám tam miesto. Dokonca nás bude na tejto ceste sprevádzať.

Evanjelium (Jn 14, 1-6)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Nech sa vám srdce nevzrušuje!
Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V
dome môjho Otca je mnoho
príbýtkov. Keby to tak nebolo, bol by
som vám povedal, že vám idem
pripraviť miesto?! Keď odídem a
pripravím vám miesto, zasa prídem a
vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli
tam, kde som ja. A cestu, kam idem,
poznáte.“

Tomáš mu povedal:

„Pane, nevieme, kam ideš. Akože
môžeme poznať cestu?!“

Ježiš mu odpovedal:

„Ja som cesta, pravda a život. Nik
nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“

Komentár

„Nech sa vám srdce nevzrušuje“. Keď Ježiš krátko pred svojím zatknutím povedal apoštolom tieto slová, presne vedel, čo prinesú nadchádzajúce hodiny a dni a akú neistotu to bude pre učeníkov znamenať. Ježiš žiadal apoštolov, aby mu verili, a prostredníctvom inšpirovaného textu žiada aj nás, aby sme mali túto hlbokú dôveru. Dôvera v nášho Pána je skutočným liekom na obavy a úzkosť.

Ježiš pokračuje: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov“. Zjavne má na mysli Nebo a dodáva slová, ktoré by nás mali povzbudiť: „Ja som vám pripravil miesto“. Pre každého z nás je určené miesto. Nie je to upokojujúca myšlienka, že to miesto už je, ak len vložíme svoju dôveru v neho a budeme nasledovať jeho cesty?

Veď práve to hovorí Ježiš: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k

Otcovi, iba cezo mňa“. Všetci sme na jednej ceste, na ceste života. Existuje mnoho obchádzok a mnoho bočných uličiek. Nesmieme sa však pomýliť ani stratiť, pretože sám Ježiš je tou pravou cestou, ktorá vedie k Otcovi a k večnému životu.

Keďže sám Ježiš je cestou, dosiahneme cieľ, ak na nej zostaneme a budeme napredovať, čo znamená, že sa skutočne stotožníme s učením a spôsobom života, ktorý náš Pán stanovuje pre svojich nasledovníkov. Prví kresťania boli skutočne známi ako „nasledovníci Cesty“ (porov. Sk 9, 2; 19, 23; 24, 14 a 22).

Ako píše svätý Tomáš Akvinský: „Ak hľadáš, ktorou cestou ísť, vezmi do seba Krista, lebo on je cesta (...)
Lepšie je kráčať po ceste, aj keby to malo byť s krížom, ako rýchlo z cesty zísť. Lebo ten, kto na ceste kríva, aj keď prejde len kúsok, prichádza

bližšie k cieľu“ (svätý Tomáš Akvinský, *Komentár k Jánovmu evanjeliu*, kapitola 14, lekcia 2). Vždy, keď sa snažíme napodobňovať nášho Pána, berieme si ho za svoju cestu.

Navyše, keď ideme k Otcovi, posiela nám Ducha Svätého, ktorý zostáva s nami a vedie nás až do dňa, keď pôjdeme tam, kam šiel on, a pripojíme sa k nemu v Otcovom dome.

Andrew Soane // Yogendra Singh - Pexels

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-4/> (10.04.2025)